

2. Корсунська М. Інноваційні технології та методи оцінювання результативності управлінського персоналу у розвитку креативного потенціалу організації. *Економіка та суспільство*. 2023. № 53. URL: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-53-61>.

3. Кубанський С. Моделі фінансової мотивації працівників у спеціалізованих закладах. *Управління закладом охорони здоров'я*. 2021. № 3. С. 15-17. URL: <https://egolovlikar.expertus.com.ua/879884>.

Степан ДМИТРІВ

здобувач освітньо-професійної програми

«Менеджмент закладів охорони здоров'я»

Західноукраїнського національного університету

Науковий керівник – к.е.н., доцент, доцент кафедри
менеджменту, публічного управління та персоналу, ЗУНУ

Олена ДУДКІНА

ПЛАНУВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ЗАКЛАДУ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я: АСПЕКТИ УДОСКОНАЛЕННЯ

Загальновідомо, що у житті суспільства та кожної людини зокрема, пріоритетну роль відіграє його здоров'я. Відповідно, рівень розвитку медичної галузі є одним із основних показників успішності існування держави, тим чинником, що уможливає сталий розвиток та економічне зростання. Стан громадського здоров'я в будь якій країні є засадничим фактором розвитку національної економіки, умовою вирішення соціальних та гуманітарних проблем, оскільки визначає стан людських ресурсів, а отже – кадрового потенціалу для реального сектору економіки, інвесторів, підприємницьких структур, громадських інституцій та інших суб'єктів, задіяних у суспільних відтворювальних процесах.

Саме сучасна система охорони здоров'я впливає на громадське здоров'я, рівень забезпечення якого становить інтерес усіх без винятку суб'єктів суспільного розвитку; здоров'я – це ключовий орієнтир формування та реалізації публічної політики, як на рівні держави, так і конкретного регіону (територіальної громади).

Основою ефективної організації діяльності медичного закладу, безумовно, є впровадження сучасного управління, у тому числі на місцевому рівні. Кожен заклад охорони здоров'я повинен мати власну стратегію розвитку. Під час її розроблення необхідно

врахувати напрями та цілі стратегії розвитку громади, населення якої обслуговує заклад. Останнім часом на рівні держави було здійснено низку законодавчих ініціатив з інституційного та інфраструктурного реформування системи охорони здоров'я, спрямованих на покращення надання послуг та зміни підходів до фінансування, а також на впровадження новітніх підходів до менеджменту закладів охорони здоров'я.

Зокрема, важливим елементом управління діяльністю закладу охорони здоров'я є планування, яке у вирішальній мірі може передбачати реакцію ЗОЗ на вимоги зовнішнього середовища та підтримувати його відповідну поведінку.

Управління сферою охорони здоров'я має бути адаптивним, безперервним, оперативним і забезпечувати ефективне використання ресурсних та організаційних можливостей медичних установ виконувати поставлені перед ними завдання у визначені терміни і в будь-яких умовах. Підвищення якості та удосконалення менеджменту в діяльності закладів системи охорони здоров'я України є однією з актуальних проблем подальшого удосконалення медичного забезпечення громадян та реалізації медичної реформи.

Зокрема, в Постанові Кабінету Міністрів України «Деякі питання організації спроможної мережі закладів охорони здоров'я» від 28.03.2023 № 174, урядом окреслено функції та ролі медичних закладів, що ввійдуть до спроможної мережі ЗОЗ кожного госпітального округу. Також встановлюється вимога з підготовки стратегічного плану розвитку госпітального округу для кожної області. Важливо, що такий план формується на основі стратегічного плану розвитку кожного медичного закладу, який входить до спроможної мережі. Означені вимоги забезпечують прогнозований, гармонійний підхід до розвитку медичних закладів в найближчі роки і вимагає проведення аналізу діяльності ЗОЗ з визначенням стратегічних напрямів та очікуваних результатів його розвитку.

З огляду на це, впровадження та використання стратегічних та програмних підходів до управління розвитком ЗОЗ, і передусім – інструментарію планування, є важливою складовою менеджменту медичних закладів. Слід наголосити, що планування як функція управлінської діяльності реалізовується в межах ЗОЗ загалом, його структур та окремих медичних працівників; безумовно опирається на нормативно-правову базу; а також передбачає систематичний комплексний контроль за формуванням і використанням бюджетних коштів та інших ресурсів.

Планування діяльності ЗОЗ – це «управлінська функція, яка полягає у визначенні й систематизації цілей організації і її структурних підрозділів та конкретизації завдань, засобів і послідовності їх досягнення, з деталізацією матеріальних, трудових, фінансових та інших ресурсів, необхідних для розв'язання поставлених завдань» [2]. Важливо зазначити, що в умовах викликів та загроз воєнного стану, особливою принциповою умовою планування в ЗОЗ має бути його гнучкість та адаптивність, що дозволяє ЗОЗ у процесі планування змінювати свою спрямованість під впливом змін зовнішнього та внутрішнього середовища організації, у зв'язку з виникненням непередбачених обставин. Це вимагає пошуку та врахування відповідних резервів в структурі планових параметрів розвитку ЗОЗ.

Список використаних джерел

1. Деякі питання організації спроможної мережі закладів охорони здоров'я. Постанова Кабінету Міністрів України від 28.03.2023 № 174. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/174-2023-%D0%BF#Text>

2. Організація діяльності закладу охорони здоров'я : навч пос. / за ред.. Шкільняка М.М., Желюк Т.Л. Тернопіль, Крок. 2021. 516 с.

Світлана ДОБЕНЬКА

здобувачка освітньо-професійної програми

«Публічне управління та адміністрування»

Західноукраїнського національного університету

Науковий керівник – к.е.н., доцент, доцент кафедри менеджменту, публічного управління та персоналу, ЗУНУ

Тамара ПОПОВИЧ

ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ ФУНКЦІОНУВАННЯ ІНСТИТУТУ СТАРОСТИ В ОРГАНІ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ

Формування інституту старости є важливим елементом не лише у реалізації самоврядних повноважень органу місцевого самоврядування та представленні інтересів жителів громад, але й відіграє ключову роль у налагодженні комунікації між ними та владними інституціями на місцевому рівні та забезпечує формування громадянського суспільства. Водночас, як зазначають фахівці [1;2], на виконання функціоналу інституту старости впливає низка чинників, серед яких домінують проблеми правової